

Абонаментъ:
Годишно 24 л.
Полугодишно 12 л.
Единъ брой
20 ст.

Редакторъ: СТ. ПЕТРОВЪ.

СЛОВО

ИЗЛИЗА ДВА ПЪТИ СЕДМИЧНО.

Обявления
се приематъ по
споразумение.
Адресъ
В. СЛОВО
Варна.
Ръкописи се приематъ.

Телефонъ № 248

Да потърпимъ.

Обновление, обновление! викатъ всички почти у насъ, Викатъ и тия, които идейно поглеждатъ на това и тия, които незнайтъ, какво викатъ и що искатъ.

Каква хубава дума, но какъ различно тълкуема и мъчна да се прѣложи извѣднѣжъ.

Обновление въ държавниятъ ни животъ, обновление въ обществен-такъвъ: обновление на всѣждѣ искаме ний, викатъ най-напрѣдъ лѣвитѣ течения и слѣдъ тѣхъ всички, които по-едни или други причини сж недоволни отъ днешното положение и търсятъ утѣха въ кресъка!

Амчи има ли човѣкъ доволенъ отъ днешното положение? Естествено, не за едни е по-тежко за други по-леко и за трети, които сж вече изключения е още по-леко. Но ще се облекчи ли то, ако всички възрастно викаме една дума, която може би не я и разбираме.

Вѣдката война, донесе новъ животъ, нови порядки и слѣдъ като, умори човѣчеството постави му нови грижи. Тя докара революцията, която се разрази тѣй свирѣпо у цѣлеше да запали цѣла Европа. Това не стана, защото нѣмаше почва, почва такава, на която да се опре едно подобно движение. Руската революция роди болшевишкитѣ режимъ и червеногвардейската армия. Ний не желаемъ да разглеждаме руската революция исторически, прѣди историята да каже своята дума, но ни се струва, че тя (революцията) дошла да обнови живота и порядкитѣ на тая страна създаде такива, които съвсѣмъ не подобриха положението на хората и, напротивъ положение много по лошо и тягосно, което изпитватъ и до сега широкитѣ руски маси.

Обновителитѣ въ Русия се нагърбиха съ разрушаванieto на всичко старо, върху разваленитѣ на което да издигнатъ своя новъ меноментъ, да създадѣтъ въобще всичко, което да блазни и се понаравя на другитѣ.

Наистина, въ първитѣ дни на това обновление на живата въ Русия или въ най-кръжавитѣ дни на революцията, които дни не сж изчезнали за Русия още, масата или по-право тѣлпата, тая сжщата тѣлпа, която малко прѣди бѣше най-добрата опора на царизма, заглуши всички по трезви гласове и повлече всички слѣдъ себе си, защо? Защото имаше грабежи, защото имаше плячка и защото най-послѣ, както както казватъ турцитѣ, имаше и кефъ....

Издаде се декретъ за демобилизацията на руската армия, полови-

ната отъ която още тогава бѣше на пѣтъ за домоветѣ си или въ тѣхъ а другитѣ и до сега играятъ още на демобилизация и мобилизация, споредъ случая. Хиляди офицери бѣха убити, много затворени въ крѣпости а стари и видни генерали изхвърлени, лишени отъ всичко, оплаквахъ послѣднитѣ дни на своя животъ.

Е добръ, но требваше болшевицитѣ да се справятъ съ рѣдъ неприятности, било вътрѣшни или външни. Тѣ уловиха идеитѣ си и почнаха да се отбраняватъ съ тѣхъ но когато видѣха, че това не става, че тѣ ще бждатъ пометени отъ вѣдната, която идваше отъ Мурманъ, Уралъ и др. тѣ веднага възкрѣсиха погребаниятъ отъ тѣхъ институтъ, извадиха всички отъ затворитѣ, събраха всички уволнени и създадохъ армия, която за отличие отъ другитѣ се нарича червената армия.

Тѣ даже споредъ послѣднитѣ свѣдения, които идатъ отъ тамъ, се мъчатъ да създадѣтъ и сж създали почти червеното ядро, около единъ милионъ хора въ което суровостта, дисциплината и пр. не сж били по-малки отъ тия въ прѣдшниятъ режимъ и околото което ще се групиратъ крилата, кадритѣ на които се вербуватъ сега въ всички краища на Велика Русия. Значи, обновителитѣ на матушката потърсиха опора въ всички тия сръдства, въ които царизмътъ намираше и се крѣпеше Руската революция, дошла бързо, може би немислено и ненавѣрмено, изпреварила своя еволюционенъ пѣтъ и използвана отъ едно идейно течение, донесе жертви, реутини и разочерования.

Пролоднитѣ на сжщитѣ тия анархо-социални идеи се опитаха да направятъ и Германия арена на такива движения и борби. Тѣ даже подържани отъ другаритѣ си отъ Москва и Петроградъ, подеха откритъ борба сръщу социалистическото правителство въ Берлинъ, мѣчейки се да създадѣтъ условия, отъ естество да влошатъ положението на страната, въ някои отношения, усилятъ или създадѣтъ негодование и страсти и въ тоя хаотъ минавайки прѣзъ труповѣтъ на хиляди свои братя, прѣзъ развалинитѣ аа сума селища и градове да забиятъ знамето си върху най-големата рутина—трупа на тѣхното отечество.

Но, Германскиятъ народъ, умѣйки да цѣни своя суверенитетъ, изпрати помощта си на чравителството, което се справи съ Германскитѣ болшевики (спартакитѣ), и

донесе наново спокойствие и редъ въ страната.

Слѣдъ всичко това, което ний-видѣхме да става въ Русия и Германия, слѣдъ резултатитѣ, които се добиха отъ желанието за бързото обновление, можемъ ли ний да правимъ такива опасни опити съ назис прѣди, да дойде, врѣме, когато всичко това ще става бѣзъ усложнения и въобще ще вземе една по добра форма, като плодъ на здравъ разумъ и трезвостъ.

Да се направятъ нѣкои промѣни които сж сега необходими и то въ кръга на възможното, да. Но да се иска промѣна въ и на всичко сега, когато ний сме нодъ тежастъта на едно положение, което всѣки чувства, заградени отъ всѣкаде съ желания, да ни видятъ тѣй, че да прѣдставляваме опасностъ за дълдокиятъ тилъ на съглашенската армия и дойдатъ да ни умиряватъ и още Богъ знае що, това е вече лудостъ!

То значи, самички да си създадемъ положение тежко само защото не сме потърпѣли още малко и почакаме да видимъ, поне единъ по хубавъ примѣръ.

явятъ и условия, които ще допринесътъ доста за постепеното изчезване на тая тѣй страшна епидемия.

Заловенъ апашъ.

Най-послѣ слѣдъ толкова избѣгвания отъ ржцѣтъ на полицията отъ 3 участъкъ, оня день близо до комитетскиятъ магазинъ при дѣвическата гимназия, старшиятъ Янчо Николовъ, подпомогнатъ отъ нѣколко граждани сложи ржка върху младиятъ и ловкъ апашъ Стефанъ Василевъ Русановъ, който бѣгайки съ ножъ въ ржка е правелъ впечатление на лудъ. Той е 19 год., добръ облеченъ и прилежно исчистенъ и обрѣснатъ. Направилъ е нѣколко кражби отъ които една доста смѣла въ къщата на бившиятъ гл. секретаръ на министерството на външнитѣ работи г-нъ Арнауловъ.

Въ случая, притичението на гражданството въ помощъ на полицейскитѣ органи е по-вече отъ похвално. Въ него ний па и всѣки ще види още единъ залогъ за закрѣпването на общественитѣ нрави и порядки, върху които войната и създалиятъ се напоследъкъ условия за животъ бѣха чувствително повлияли.

По намѣрения трупъ.

Трупа на намѣрения убитъ гражданинъ на ж. п. линия, по нареждането на слѣдственитѣ влвсти е билъ заровенъ вчера. Прѣди това той е фотографиранъ и ще бжде изложенъ на извѣстни публични мѣста. Желателно е който го познае да се яви при П. В. Слѣдователъ и даде нужнитѣ свѣдѣния.

Годѣмъ гостъ.

Господинъ Генералъ Кретинтъ, командующъ съглашенскитѣ войски въ България наскоро ще посети града ни.

Хроника.

Епидемията.

На 12 т. м., заболѣли 3, оздравели 2, умрѣли 2. Въобще болѣстъта отива съ сжщиятъ темпъ, както и по-рано.

На 13 сжщи. 3 заболѣвания и 9 оздравявания. Вѣрва се, както казватъ и господа лѣкаритѣ, че съ настѣпающето хубаво врѣме и затопляние на атмосферата, ще се

Вългарско Генерално Акционер. Застрахователно Д-ство „СИЛА“ ВЪ СОФИЯ.

Основенъ капиталъ 5.000.000 лева.

ПРИЕМА ОСИГУРОВКИ ЗА:

Животъ, Пожаръ, Транспортъ и Злополука

Д-во „СИЛА“ издава полици по „Животъ“, съ бесплатно носене военна рискъ, по най-модерни комбинации и при най-либерални, общедостѣпни и ефтини премии.

Д-во „СИЛА“ приема за осигуряване и ЖЕНИ, по текущитѣ си комбинации и нормални прѣмии, безъ уговорки и увеличение на прѣмията.

Д-во „СИЛА“, поставено и на КООПЕРАТИВНИ НАЧАЛА, дава право на осигуренитѣ по всички таблици и клонове да взематъ участие въ печалбитѣ на Д-вото безъ да плащатъ за това нѣкоя добавъчна прѣмия.

Д-во „СИЛА“ дава свѣдѣния съ готовностъ при първо поискване отъ Дирекцията въ София и органитѣ му въ провинцията.

Д-во „СИЛА“ търси за цѣлото Царство дѣятелни агенти. Инспектори-Аквизитори при най-либерални условия, като за доказана дѣятелностъ и способностъ ще имъ се даватъ освѣнъ уговоренитѣ проценти и заплаща, но и голѣми парични награди.

Д-во „СИЛА“ се помѣщава на ул. „Царъ Борисъ“ (Търговска) № 6, телефонъ № 1174.

За телеграми: „СИЛА“.

3—34—10

НИЙ И ЮГОСЛАВИЯ.

Една от рожбит на разгромената дуалистична монархия е и току що създамата се Югославия. Самото и име показва, че тя иска да обиди в себе си южните славяни, изключая само нас, българите.

Като казвам „изключая само нас“ то не значи, че ний чакаме покана само и веднага влезем в нейния състав, о, не! България яде вече плодотъ на прибрзани влизания в разни състави.

Дали сега начертаната Югославия от Пашичовия кабинет в Белград ще остане и в бъдеще такава, или ще трябва да претърпи нкой териториални измънения от редакцията на „мировата конференция“ това не знаем. Въ всеки случай, не е зле да си припомним нкои факти, които далеч не са актив на управниците на нине излюпилата се от топлината на принципа за самоопределянето народите, Югославия. Наистина, че много би наивно да замесваме в тая работа и избраниците на Хърватско, Босна-Церцоговина, Далмация и др., които сънищо още не са доказали, че питат омразни чувства към малкия и героичен народ на балкана, но смътаме че, всичко това, който се дережира в Белград за смътка на новата държава, съвсмъ не би могло да им бже чуждо. Известно е, че Югославия включва сега в своите пръдели земи, които и послъдния колониялен войник на съглашението, който имаше нещастие да се сражава по тях, знае, че са населени с югославяни, наречени македонци, които принадлежат към това югославянско народче, което не влиза в състава на сглобената от сърбите Югославия. Ний нма да пишем какво правят сега Белградските Югославяни в тоя край. У нас са пресни още спомените, тъжните спомени на тригодишното тогава сръбско управление. Ний още като че чуваме плачетъ на хиляди мъченици, слъд валандовското въстание и виждаме бесилките в Велес и Кафадарци, на които овисаха един слъд други най-будните и доб-

ри българи, които пръчеха за разпространяването на сръбизма в тия краища. И може ли надъ всичко това забвение.

И сега изглежда, че в неопредмнените граници на новата държава са станали и стават нкои събития, които са обърнали вниманието на военния съвет в Версаил, който е ръшил да прати комисия, която да анкетира станалото.

Още при самото образуване на Югославия, нас ни бже дадено да разберем, разбира се по-охолъ пътъ какво, че и ний иде да бждем приети в нея, стига да има добра воля. Това се поде от нкои инострани вѣстници, които търсяха да намърят спасението и доброто на България в тоя Югославянски съюз.

Ако щете, даже и нкои наши българи побързаха да искат ний да се опредлимъ още до като е време, както казватъ т, към новата държава и дадем на съглашението да разбере, че ний сме народ, който нма злоба, обича мира и търси спокойствие. Е, добръ, но ний даже и неопредлени към Югославия, до колкото чувствуваме, не докажемъ обратното на тия, които са у нас. Значи, и безъ едно такова опредление, към което ни подканваха много, имаме пакъ известъ морален активъ.

Да се мжимъ да се опредлимъ към една държава, която не се е опредлила още към нас и напоследък чръзъ устата на своите пръдставители изказва известъ недовърие, което недовърие по-скоро би могло да се отправи към нея, като държава бже положителъ политически ржимъ, то значи, да се отива просто противъ добръ разбранитъ н интереси.

А пъкъ ако Югославия, управлявана от Пашича и Александра търси да прилага още тия стари тхни сръдства за образование и оформение, не може освън да се мисли, че тя ще пръдставлява единъ анахронизъм за това ново време, което иде да настане слъд ужаситъ на тая вѣлика война.

манските делегати в конференцията са праздни.

Сигурно е, че Германците трябва да се ласкаят от нкои надежди, за да държатъ такъв езикъ. Споредъ Английските вѣстници, т изпозуватъ страха на съглашението отъ болшевиките, които споредъ германците, не са си изиграли още послъдната роля.

Дали германците виждатъ успъха си в тия свои вѣрвания и надежди, това не знаемъ, въ всеки случай т сега трябва неменуемо да се справятъ с три факта, по които ръководителитъ на съглашението са по-вече от неотстъпчиви.

Германия ще трябва да плаща обещание. Нйните колонии нма да и се повърнатъ и най-послъ, това което за нея е най-страшно, проекта за ней-

ното разоръжение е почти готовъ.

По първия въпросъ Хелферихъ въ отговоръ на изявленията на Лоидъ Джорджа казва „Германия нма възможност да плаща“. А по въпроса за колоният и обезоръжаването Щайдеманъ декларира „сѣтовният хаосъ е за пръдпочитане пръдъ бавната смъртъ“.

Кадъ и какъ трябва да се дири разръшението на тия въпроси, изникнали отъ непримиримитъ становища на двѣт страни? — това ще покажатъ близките дни.

Вънъ отъ това болшевишката опасностъ става по чувствителна. Около границитъ на Романия, чийто управници, като че ли се заклели въ провокаторската си дейностъ къмъ всички свои съсѣди, изглежда че ще се разрази грозна буря.

Съглашението трябва да опредли и становището си къмъ болшевиките сега, когато т се готвятъ да правятъ по рѣшителни крачки, изглежда че нито Америка, нито даже всички останали сили отъ съглашението, искатъ да се ангажиратъ с единъ походъ противъ болшевиките. Т може би, ще поткрпятъ морално ромжнитъ, украинците и поляците въ борбата имъ противъ болшевиките, като изпратятъ нколко француски, ромжнски па и даже и гръцки части противъ тяхъ.

По всичко изглежда че съглашението иска по-скоро да дойде до прелиминарния миръ, защото казватъ нкой отъ първитъ имъ хора, с протаканieto печелятъ само враговетъ имъ. Нкой отъ тяхъ сочатъ приблизително времето когато ще се сключи.

Заради това именно всички комисии бързатъ да привършатъ работата си и пръдставятъ потребнитъ доклади.

Послѣдни новини.

Цариградъ международенъ.

Съглашението е заповѣдало на султана и правителството да напуснатъ Цариградъ и заминатъ за Мала Азия. Цариградъ остава да се управлява административно и полицейски отъ войските, окопирани града.

Въ сщата телеграма се казва, че Цариградъ ще бже международенъ.

Полша мобилизира.

Съобщаватъ отъ Варшава, полската диета е приела единодушно при участието на лѣвитъ партии, закона, с който се свикватъ подъ знамената 6 набора, отъ 1891 до 1896 г.

Това ще даде на Полша една армия отъ шестотинъ хиляди души.

Римъ 11 т. Морския трафикъ на Италия с България и Турски пристанища подкаченъ подъ надзора на междусъюзническите морски власти, направени са всички улъснения за внасяне разни стоки въ черноморските пристанища.

Малта 13 т. Германската флота ще бже пръдана на съглашението безъ условия за бъдещата и участь, — ще бже използвана подъ

контрола на съюзниците и съединенитъ щати и единъ Германски делегатъ.

Малта 13 т. Островъ Хелголандъ нма да остане Германски.

София 14 т. Мемоарътъ на Македонските студенти. 517 души студенти и студентки македонци при Софийския университетъ поднесоха на пръдставителитъ на Англия, Америка, Италия и Франция единъ мемоаръ върху съдбата на македония. Въ мемоара са изложени историческите права на България надъ Македония. Борбитъ на Българите подъ Турското владичество, и припомва всичките мъжки и терзания нрѣтърпени отъ Сръбското владичество. Съ своятъ аргументъ и съ достойния си езикъ мемоарътъ на македонските студенти направи силно впечатление на чужденците.

14 т. На Жорнале Д'Италия съобщаватъ отъ Загребъ, че Харватитъ тероризирали италийското население, въ Далмация, въ Спалато тълпата е нападнала група италийци, които посрѣшнали адмиралъ Коньи най-тържественно.

Римъ 12 т. Депутати отъ Италийската камара се готвятъ да посѣтятъ Далмация и островитъ за да манифестиратъ непоколебимото рѣшение на Италия да прибере въ своите граници тия крайбръжни страни.

Вашингтонъ 14 т. Сенаторътъ Лоджъ въ една публична рѣчь изложилъ становището на републиканската партия за лигата на народите. 1. Да се отложи прилагането системата на монто. 2. Да се оставятъ всички народи свободно да се управляватъ вътрѣшно. 3. Да се улъсняява държавата, която иска приятелски лигата. 4. Да се изенятъ клаузите въ употребяването на войските отъ лигата или отдѣлно отъ народите.

Всички ромънски вѣстници съобщаватъ, че Таки Ионеку отправилъ писмо съ съдържание, че ромънското обединение сръща голъми прѣчки въ конференцията. Главната причина била, че Маргилманъ е сключилъ сеперативенъ миръ с България и Германия. Ионеску отказва да е далъ мемоаръ до Пошичъ и Венизелосъ да поткрпятъ Ромънските аспирации.

Осжденъ.

София 14 т. Военния съдъ слъдъ тридневно разглеждане дѣлото за вѣдено сръщу Полковникъ Карастояновъ го осжди: 5 години затворъ и 8 години лишение отъ права, за вземане рушетъ като делегатъ на тилото управление отъ търговеца Флорентини, който доставилъ развалено брашно.

Съобщаватъ отъ Малта 13 т. Изглежда че мирната конференция спрѣла на рѣшението подѣлба на Германия.

Господинъ Пишонъ заявилъ на журналиститъ, че Югославия не е призната.

Букурешка епоха съобщава, че ромънското правителство иска 24 милиарда лв. обещание.

Въ Молдова и бесарабия разтрѣляни много евреи отъ главното командване. На делегатитъ отъ мировата конференция са раздадени карти — Велика Ромжия, въ които влизатъ: Добруджа, Бесарабия, Трансилвания и Банатъ.

Събитията пръзъ послъдните дни.

Напоследъкъ свѣдѣнията за работата на конференцията са много оскъдни, но за това пъкъ дните са изобилни съ събития. На първо мѣсто трябва да отбѣлжимъ обструкцията, която правятъ Германските делегати по въпроса за примирието. Т искатъ смекчаването условията, които се налагатъ сега на Германия не желаятъ бже рѣзервно да пръдадѣтъ търговската флота и даже отиватъ до тамъ, че открито манифестиратъ становището си по отношение на мира. Съ всичко това германските делегати искатъ да кажатъ, че справедливъ миръ не може да се сключва между побѣдени и побѣдителни и, че мѣстата на Гер-